

Sygn. akt I UK 147/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania A. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.
o podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 lutego 2017 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 września 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 września 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację A. M. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 grudnia 2014 r., oddalającego jej odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. z dnia 21 lipca 2014 r., stwierdzającej niepodleganie obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 marca 2014 r., do których zgłosiła się jako prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Sąd drugiej instancji uwzględnił zarzut niewłaściwego zastosowania art. 83 i 58 k.c., zważył jednak, że - stosownie do art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.) - ubezpieczenie powstaje z mocy prawa od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca

2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 584), a na podstawie ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji doszedł do przekonania, że ubezpieczona w okresie objętym zaskarżoną decyzją nie wykonywała działalności gospodarczej.

Skarga kasacyjna ubezpieczonej została oparta na podstawie naruszenia art. „6ust 1 pkt.” ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz art. 83 i 58 § 2 k.c. przez przyjęcie, że zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej było pozorne i dokonane w celu sprzecznym z zasadami współżycia społecznego.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca zwróciła uwagę na potrzebę wykładni budzących poważne wątpliwości przepisów „art. art 6ust 1 pkt.” ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez wyjaśnienie, czy „osoby, które rozpoczynają działalność powinny dokonać zakupów towarów handlowych w znacznym zakresie czy wystarczy tylko zakup i sprzedaż towarów handlowych w minimalnej wielkości (np. w pojedynczych ilościach)”, oraz czy „zakup towarów (wystawienie faktury) w niedzielę dyskwalifikuje taką czynność i stanowi podstawę do uznania, że takie czynności są pozorne i stanowią obejście prawa jeżeli są dokonywane również po urodzeniu dziecka”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania albo gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., konieczne jest wykazanie, że określony przepis budzi poważne i dotychczas nierozstrzygnięte wątpliwości interpretacyjne lub że na jego podstawie wydawane są odmienne rozstrzygnięcia w tych samych lub bardzo podobnych okolicznościach faktycznych i

prawnych. Wymaga to wyводу prawnego zbliżonego do takiego, jaki przyjęty jest przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.).

Wniosek skarżącej nie spełnia nawet minimalnych wymagań w tym zakresie. Jego argumentacja, ograniczona do polemiki z dokonanymi ustaleniami, została dodatkowo osłabiona przez wskazanie potrzeby wykładni przepisu „art 6ust 1 pkt”, którego identyfikacja w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych jest niemożliwa. Nie przemawia za przyjęciem skargi do rozpoznania krytyczne odniesienie się do pozorności zgłoszenia do ubezpieczenia, gdyż te ustalenia nie były przedmiotem zaskarżonego wyroku.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).